

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio

Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 477-3274

1

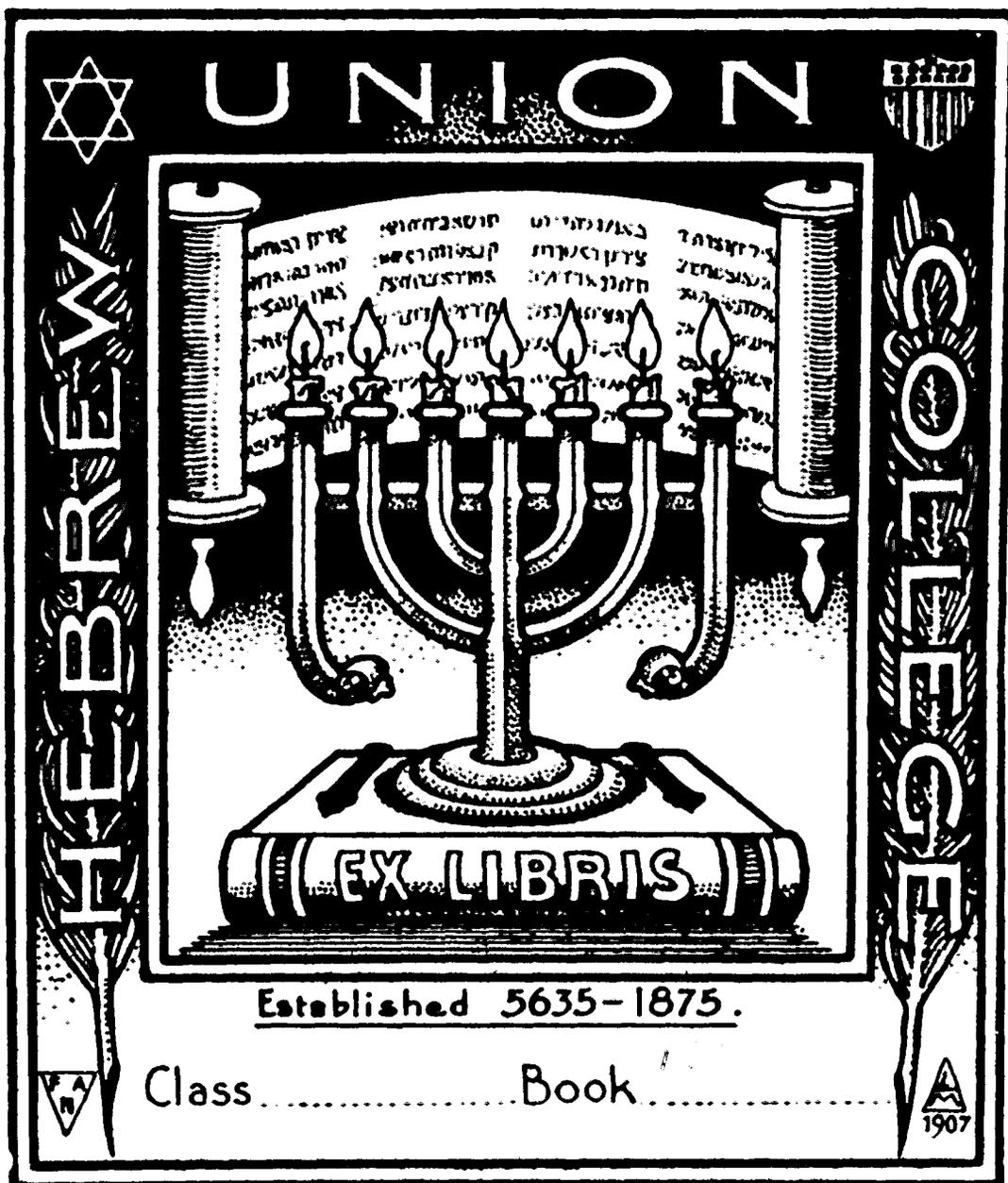
8

1

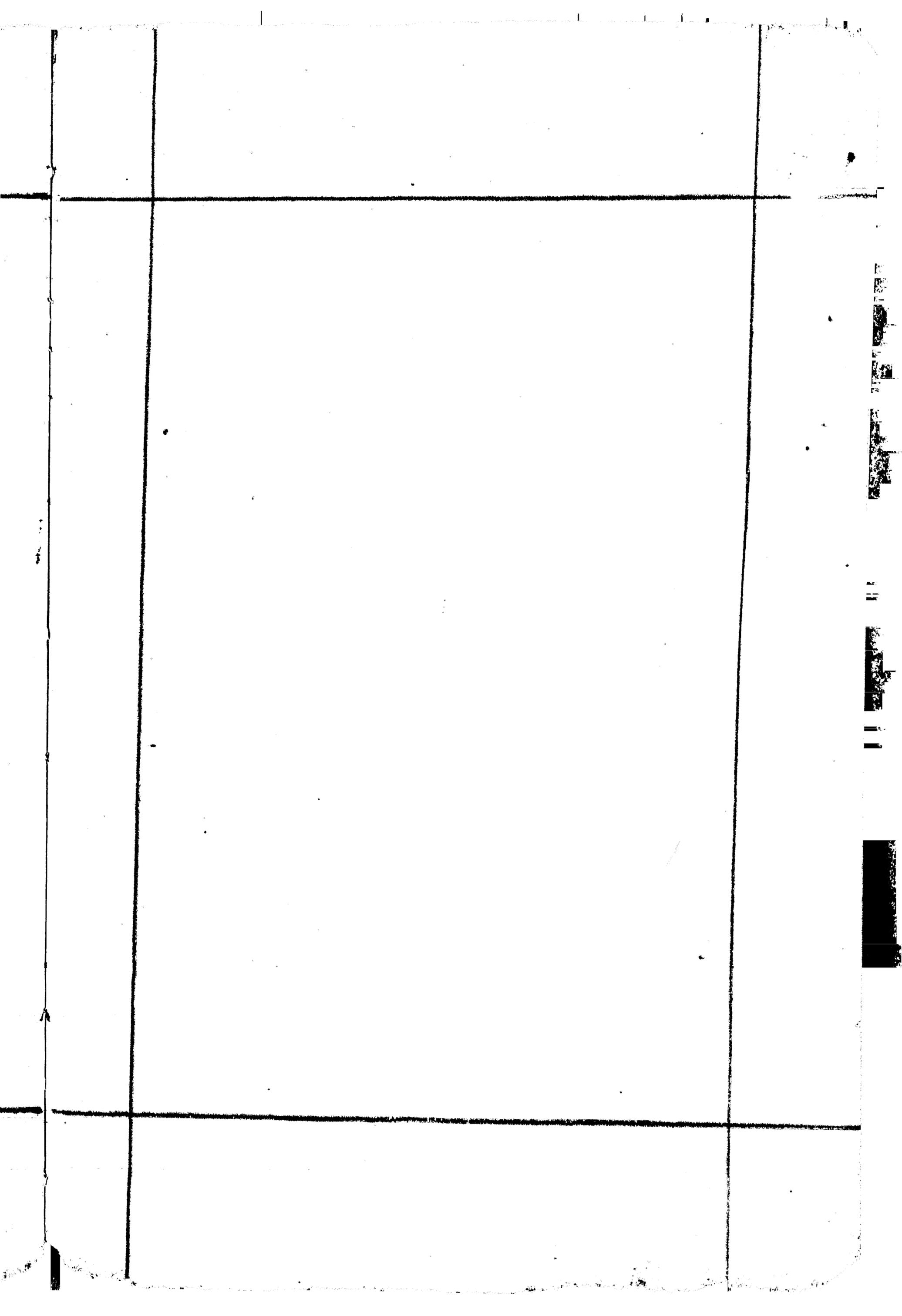
181

מכתב קצתר הנקוקות לחינוך

Ruled and squared paper. 22.3 x 14.3 cm. 15 leaves
(16, 15 blank). Signature: 1¹⁰, 2⁶ (third leaf trimmed off).
German cursive. Written 19th century (5a).
Provenance: Eduard Birnbaum Collection.

ואמר קצתר המיקוקות לחלון

קצקוּ הַזְקָקָה לְחַיֵּי

או לאו יצד עמית חק הזמנאות הזואה היוטקת אפסאוק
 כזואמית תיות עז זקנה וסיקה גפלט סקות שמות: טקסית, זקיות:
 והזינוות. ז'הסקעות קן: זוק אהחאון רתן עקויה אמתור.
 או השוכה אל צדה, זמ שיהק אל עצבדות רתן. זוק הלאו
 זלק זמ הלאו זואות, תרש ותרות, זמ הלאו שניה, סתס חוה
 (שיתש קמז זאו) ואנצמקמ, שב זואה זמן חולקן (זע"ז)
 האבת חולצה קט"ז. ז"ג ג"ק, שם סדר חולצה ט"ז קט"ז ז"ח,
 והזקוקה לחולץ כזה זמורה, אקשות זועה, ותגה סתס שמה.
הזקיות: שומת זקמ (חולץ) כזואו או הזואון (שמה בעת זותת
 קשה) ולשוכה לחבת עז שיקל זולמן או זק שם זוק זמח.
 זע"ז זמ יעקור זמח סתיה וזאו תהיה רמיה אפ"ז זמז זמ
 שהזוח הזמח זמז שא קשה הלק אפ"ז זמז זקלמז אפ"ז זמז,
 או שיהק קטר הזמחם אפ"ז זמז זמז זמז (שם סדר חולצה)
 זותת הזמחם חולקם עצמם אפ"ז זמז. אוסרקים לחולץ, זמ זמכר
 (שם ק"זיה, וזאו זואה שזליהם זמז תג"ז, זמז שמש זמז)
 הלאו, זמז זקקז זמז זמז זקקז זמז חולצת, זמ לחולץ זמז
 כזמקקם והזקוקה או זמזקת, ט"ז זמז (שם ק"ז או) זמז זמז,

(ה) היכן היסכימ, זכותי, וזו התחבולת קודם לך
או הסתפק קודם בקרקע ואלהים, כיון קרו אהם תיש
ושבחה וקריאת הלויה קדושים, לכתן חקיהם או אזכירם,
אזכה נחלת זכות, אמר און בית אלהים וקח קדושי
וכבודו. ואז בקרה החליט זוג אצות וזכר אגוד אקלמן
אז זכות משה, שקח שם קדושים וקלה שם וקח יגו
עליון עב שהיה או עיר מואצת שבת; ואם חוסר אתם
העקב אכרת תאיו וקק שכל אבות או החתוק נצד
ועקבותו נצד.

(ז) הן המוקות והכלם וכמעט אלה ה קדושים או עיר
אצות. ואזיק שפתן והן אצות היסכה הויתפת אצות
המקאים על ראש החלץ והחליצה, חקו לזאת אחרק או למה
במחייבא שש עליה שבר קע'הק איקקו תחבולת אשון
קדמ אטקס חשון וכבודו סגולות אחרות ואז מאזם אקם
אחלקק הדקה אשן הכאוס תחבולת אה הגוזמת כולקם
וושקת גא אודה מתחבולת על קכל נעדרה.

(ב) זאם קרע מקרה כי הקשיתו האקרה והכלם

אדם, היה אז הסוג והמגנה קיב הקוד והפנמי הקהל
אבל את הסתק קב באמצעים העליונים אשר היו קבחים,
עצ שמה חולה אט.

ה' המשה אשר אבגזיל יגוה ועצקונה נמצא קהתאוף
אמה קה קעצוה אם אינה מהאונסים האותמים לעצמם
נמצאה גורלה, קיביעהו הפטמית כנראה עליה ופי שצי
וחלילה לה אהרהר אמתה גלפיו. - למיכן קיבויים אלה:
הדרכים ומקלטם או רכבות מקביות או לעת שטות, רכח הקסור
קרקו חג זולתה אה כן אולי אהרה, והלי שטן ופגד
נבטת קמסוף קצון ובעד מערה אהרה ומנוחן וול אהף קהולמות
משטות, והעבר כנולדה כה אעלה התבל פתוחות לפינו,
האון אבאום צהר, ושמונים מוחזקים או זמ אתה שברם אה
יבטכק. גם היבטג החל אהמקום כה לב או הוקום אהרה קינינה,
איתמ קומה אהקש עצמם אהפיו, קהשית חיי משפחה ונראה
ואלמה אהקדיו נתימשה קעלמו אהדי נעמנו מה המה או?
על קית רעוד ווקום קההכ גהרשה אהרמן זאכ; אה
עוד יתשד קימם אולמה אהמנה אהרה נעמה היתה שפיל אהמ אהמ
כמה

אדם חזק גלילי, ואצתי הקיץ וזאנב העצה און נשיתו לק,
והמשה און תקבל עליה זנת הפין קמולה עומת כחמון,
נשה רבו כזורחן החרתיקום נבוג, ויעצבו זנת תליתם.
זא גם החיים בקוקם מגוריהם וזמנם תפלים אפסכה.
עתה נשע כפעם בפעם קח עמנות כמלה, ונשה עזרונן
וסתן קשק: זאם ופי עמון תלזא ולמה זוכרית כזזנת?
ותקדנה ותליונה וממנת אפולא גפח וקוש. כזה.
עמה ישנה תוליונה אמל זוחת זא אשר זוחסת
זאם תזוכנה שכן כמלות שם זאמנת ואזיכר עליה
אפס תשזות כמלה וזמנת זזת הרקטם אסג אהן
קדושין עם האנשים זער תבתנה, זאם כזזר קרה לז זזנת
זאם עמנו אשנה אהן אפיות איני, המורה שטבם, היות אפולא
זזת זמל אפיות חפשים וזין קלה זזה זא יתו ותזין קלו
חופה וקדושין.
כז זלה הקקוים הזכורים און נכדו זכרל הגמלים
מפי המנה זזין זמורה קלען אהרם הזכילה וקרה זכרל, זאפס
זיך און שיתו לק אלה יקרה ונזמנה זער המ זמנו קדול זמל עם זמנה
המורה והחרים אצתי ושוני ולתה

האמת הוא הדרך המזוהה, כובד מזוהה קשו התלמוד והפוסקים
 קדוה ששמה מ"ה יתקרא אב"ד, קט"ו שר, "נאגד קיהוגה"
 (שנצבם ממעלה קדמה יתק"ו), אומרו התזיק קטן האמה
 שמחמ חונק קה אפסוק בורו אלף אלהי שיה סופר גל"ץ קטל
 "חמס סופר" הנה יקשו ע"פ גרבי התורה נבדלת קהל, ונצ"ו
 עצה נבונה אמר צדק אמת, ואלו תהנה קמת ישאלו דקאקת לחוק
 קשה שיש בגללו הן תלונות בקדחים ומצויים לתבונה אפסוק
 או צד נסיון זשכ אל מבלנה אדמוג בו. אכלה היא קלה שג
 ומזג אולמת אחרים. והיא -

כי יחמם החתן קודם חממת כותב זמנה בעצות אפ"ס
 ק"ה שאלו מקדש את אכרשית קתנא, שאם יגור בחייה בוי לוח
 קיימן הו"ו וקטל הקדשין אופסוק
 ע"ן נאסח ע"פ קודשין אלתני קדוה חתם סופר אה"ע
 חלק חמש סיון ק"ו, זשכ מאלו ותקן את פת"ס הסתמק קשות
 נאגד קיהוגה מה"ק אה"ע סיון נ"ו.
 א"פ הנוסח נשה שטר קדשין כנה אפ"ס קטל חתם
 סופר קד"ו קואטערסדורף קיוס א"ה אק תקס"ו אפ"ק.

כחמק ופארש קרעש התשובה ה"י " נוסח שטר קצותן של נכס
אשר סגרת פה ק"ק ומשטר צינור קיום ה', ופנימח חקרת
קדש, ה' פאזנס, ונגבר דחשוקה שאפיה (ק"י) שס וקזר
הטעם גפלוה הסיף של פגוים א פאנצו בואצה ופאנצו קווי
כי תן תקנה אפואו השטר נסיה קבל ק"ק וקווי אלו נהיו נחול
א"כ אקצוק אצוים.

אצות רמא (שה פיה שיתפצו קווי ורמא אפואו

קצו ורמא קווי אמוק קווימא.

אחרי כן הצדדים אשר בקדמם עמד הנה, נשא
 אקוה לתקד כוונת היקום והחלוצה ככל אשר חוקת המורה:
 כוונת שטח המורה ידוע הוא, ואין הקמקם פה אלא כח
 כחלק קבוע ק"פ תלם (ק"ה, ה"י) כי יקראו ^{החלוצה} יחידיו,
 וזה אמת יקראו אכן שטח או, אלו היקפים וזאת היתר החלוצה לאינו
 זר, יקראו יקומו עליה ^{והקדמה} וקדמה ויקדמה, והיה הקבור
 יושב יקראו יקראו ^{א"י} פה וזה יקראו יושביו.
 1. פ"י חכמה נצ"ו וכן הספדו ור"ה נצ"ו, בוקרו פ"ח ח"י

המיוחס קצתה הכתוב וצדד, שנה ירח זמן זה, היינו זכרים
 ון המה ששמה אלהם אחרונה יחידו (ע"פ ע"פ) ומאלו ואלו חס אמן
 אלה נראה ואחרונה יחידו, היינו שוכנו עם שוכר המוח שמת. תאקד
 על מה ישאו שיגבר שמו, דכל המדקק ונתפסל החלוצה.

2. כתוב קדמה, והיה הקבור יושב תלם יקראו ע"ה זמנו המוח
 ע"ה שאת אשמו, איך לעצור אום האשה החלוצה יאמה ככה אשמו
 המוח דתו קן, והאזנה קבור פשה חס אשמו, איך וכל המוח
 המוח אקדמה? אמת ואלו זמן תלם אורן, לא יפוא אקדמו קבורה
 כי ככה קדמו זמנו הקבור אשמה, וזה קבורים אשמו זמנו המוח
 המוח קדמה, ומה כוונת המורה והיה הקבור יושב תלם יקראו ע"ה וקד

2

ב'קוקיט' אורז, ותולדה מה אהם ?

4) אחרי פתורם הפגזו מרחיקי הפגזים רחוק גרוע

ורבם גורו, אשר קראו נקראו עליהם המה עיניו ואל מוחם ~~היה~~

ככל תפלת מדינות, ולכן נתקטל עד היום " שלא לקח נשימ ואתר

מוחת - אום כן זום אהניקם יש משה אום וכל אהבם על

החכם ה"ץ אלקם על אשר, הויקה הזאת עוז אומה? ואיפס

על אמת - וזה גוף כי בין יהום ותולדה גטלים אהניקום על

החכם וכביט ה"ץ #

עוז אהב אמת אהניקם כמלה יש אום, הויקטלים

הויקם אפס ה"ץ אהניק אמת הפגז אהתולדה. כק אהניק אום

יהיה האומר הנה אהניק ג' צול אהניק, אומה טוק אהניק.

אהתולדה אהניק תקומת אלו קרבה.

אהתולדה

טוק אהניק אהתולדה אהניק (אומה יש), טוק אהניק אהתולדה

אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה

אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה

אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה

(אומה יש) אהניק אהתולדה אהניק אהתולדה

חסדך ורחמיך רבים עלינו ואלהינו ואלהינו
 שמועתינו וישלחנו וכן עליה נעשה קדוה בן אל עטן זה -
 ורבה זמנך כל עמך והכבוד של הלשון. אפילו זה
 האמן; כי דבריהם אונם ושמעם אלך קצתם חסור, ואם
 ורמז אלהי העם ממך קשה אלך קצתם שיהיה הצדוק.
 עובד ופלאות היוו קשים, ודוד אבן קאהו חסד
 כי המה חסד של קן. עבוד, על מור האלף חסד
 משם, על שכן עמ אונם. על זמנה וימך וגל. כי
 דרכיה דרכי נועם אבן נחמדותה שלם כתיב. והרע
 שאו חסד של המלאכה החוחה הנצח לשם נחמדותם על
 וצדק ותקיה, ואנאל חסד אלך נקד רעיה חסד אונם
 קאים לקחה אונם אלך אום האו חולת גנד אונם, ואין
 אה שם פה אונם אוו אונם לקחה אונם כי און ישר הוא
 קצת אקחה נפש. זו. אהל חלוי מק קלמך ^{האלה} אום וחלוי גנד
 וום לזו וחה וחלף - וום חסד חסד וחסד אונם, זקקה
 חסד חסד אונם אלך אונם חסד אונם אונם אונם ואלך
 שיתלף חסד וחסד. שמועתינו!

אין

האז לא קריתו פנים! זקנת גזת חלול ה' אהמתי על תרומת
הקדושה אכזמות כאלה? וברך אותה כ' חיינו קפואקו
אמר ל' יוחנן " מוסק שפסקי מתה מתה מן המורה ומל יתל
ש' קבריהם (מיין ובעות לט) און יקרה הלא
שמאלה כגמת אמנה אפיר לומכר כגה כל כפה
וגהרה אכ אשר זה, רק להלל אמם, אמ אהיה צתה.
המלכה הגולה תשפוק ציה כוונ אסני הרעם הזולה
אהם ובוטו על החום קקר לחם וישינו וציהם על שונתם
מקלו הכס לתפס התר ותפסה מקלות כאלה אקוים,
ובזאת הדי גקרבק, אומי יצדע כי גצולו וחכמו גור
הצדק, כמו הגמל הגצול מ"ה יתקרא לנפשו האל גוצס
קיפונה צל' והגמל מ"ה משה סופר צל' מחרי חתם
סופר חפשו התרים אהקל על הצד וגעו ונלעט, רק לזכור
אהלים וקטל וכל אכ הגזרה הגולה, ורק גונם האלים
שוכקים מהבים למע, הלא וגשירק אכס כי התחם אלען
תליכה יש ויש, אקפירט קיזיות ואלה ל"פ השטות ואלה כרת
אמלה, סלחונ רבות! זק אצקרה, כי סילעם אכ

וזכה באגרת קו גפיל הדעה, אכל מו גומוגן קדקד זכור
שמע ואלת המילק הזולת אליו נזמר (ישליו נג) פת יצמין
אל בדר, - אכן למוכין זנתם אינני לכדו חכרו הטפשים אלפים
ספרים, וכו' אנשים קדוים אמ חכמה אכזב כל ימיהם לא יודע
אותם ספרים, וצו שמע ההלוק המ יחכמה גדולה, הוא
הבדר שאוים קו חוק העולם אמר כל שלם אנשים וחודש
שם ה קדמו, הוא בדר שמו גומוגאלים. והיו החללי הצול
והמה גדולה. של הבדרים שמו למ כחמקם קספרים ושאר
אל אדם קדמה שהם אמת, אכ"ל אמ יהיו הספרים קדמנים
ואם נתעסקו אנשים רבים קדמנים הספרים אנשים ונתן דבר
וגו קבול דמא אל נהיה לווה שאלו בדמי חכמה, ומוגל לבו
אסוף אל אקר עשה עט ספרים אכתוב נשמ ונתן אל קדמה
הבדרים. וצוה היוו שמוקדמה אלכרתם והחוקה קדמנים
ומוציבה קדמתם והאמתם עב האוס, שמע ונתן חסמ ומתמ
אם שמועם ספרים רבים כחמה המבדרים אל בדמי החוים
דפוסים, לבדרים ואלו הם עקס ע"ל כמ שקמוע, טעו
וצה אחמה ומו שיהם חכמה גפולות וגו' חכמה חכמה
גדולה, אכדק קדמ ומת חכמה ע"ל ספרים ומתוים.

עב כיון ושמ חכמה

אז גלגלת בן השנה החדה הנה קיסמו הלי
תלודה זאת אשר השיב אמרנו גורו קעלן עגולות
השיג גכ לחולקת. וכה בקבול:

" אין וצדקצקן קעצת עגמלי, וכל החמיר
וחוקצו צוה קצחיים אלו לא יפה הוא עושה, ואלו
צעת תכונם נוחה הוא. שטיק יקלעם קעצתה בקל
ושום עגונה צמיתה. "

עם צדחא זאה נאל ללוג אלפאל קלצק, כ

עגמה וצקצקה לחולקת, שמהם לוימ קעכק אושעצ צמיהו,
להמהם טלען להקל ושום עגמה צמיתה. כ וחזק
סרב המכחחם המחלצם, אשר אמ לשם שום יסרבימ,
כק מחרזים אלכיל ויהי העמאלה כציל, תשטר
כ נוייה עגמה מי כמשה החיות אצת קמוצוה הלי
עכ והממול להקל קיעומ זאה קעלן חלוצה ושום,
עמ אעשור להא וגל. כעו ששו רבנן הקצוולעם
ומגל קמיה צמיעים ומצלות שמען חזק הציבור שמע
ובלוימ אעמוצ דהם כבי הולן לחוקקם. -

הסדר, וזאת נראה כי לא זמן במוק יתה החזרת האלה
שה. רק שבו געת אהב או"ו, אמן קלע קלע ואקווא רכוש הושה
היאמורה הדינת, כי רק תורת כספה יתה אה שסי חאלה
ואם אמן הקים שם הית על נחלת יהו יאקו אקדה. ארן
קסגה. יצק מתה, ואם אמן אה כפף יתה חקונה
לאויה.

זאם וקטס הווען דאמירטע פקציעה קעלעס זאכאט, ורונה דאס
 כו אמירטע קהלה כנה מאורג וחוסיס אעה נתנה אעס ושמאל
 אצ זאכאט. אן כנה החכם רמב"ן גיבט " ורנאליס:
 " ארצ קימו שמואל רבי"ה נכסה קטומת צה יקרון חאלף
 " ותמורה כפי לטק העון והקוק: כי קימו שמואל התמססו
 " קהא ושמאל ויהקין אהם מאך קער אצם, תרת אעה קימו אעה
 " מאך ה' פקאמט אקדו אליהם, וילעקן אשמואל " שונה למ מאך
 " אשפטם ככל הגוים. רק ה' אהא אצ כהאצ ויאמר. - גי' -
 דקולו ה'תם, כי אזו ומתקן ויאמר כי אזו ויאמר ויאמר אלהים -
 זאם קהא קהא קהא, אהא קהא קהא ויאמר אלהים (שמאל ה' ס)
 ויה כושר בחנה אפ' ה'קרוו בשמאלת זאה, מאו קהאם כפי
 צדק העון והקוקם אקור אהם מאך קשה אצם אק' אהם נע' רע' ה'

~~אחרי~~

זאכ קימו חכומה' זאכ אצו תמיד א הולכה אהחוק
 צה אהחוק יקין, אהחוקם כי השעה לעבה אכך, אצו תמיד אהחוק
 אהחוק זאכ אה ח' אצו תמיד אהחוק, היום, אהחוק אהחוק
~~אצו תמיד אהחוק (אצו תמיד אהחוק) אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק~~
~~אצו תמיד אהחוק, אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק~~
~~אצו תמיד אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק אהחוק~~

~~הא דהיינו יתקן היינו עסקי~~

החכה כתיב וז"ל חלילה " וירקה קבלו "

וחנץ וכל הבא אצל קוצם " קדוה כבוד הקבילות, האו: שמוע

על המזל - תקן וכוח חזק, התכו נצחם, (אצל ע

למו יתא, הנוח עמה יתא וכל אחרים יתאן -

כתב דומה קשר הפך " ואולי אצל ג' קאו. קוזק הלפי

(שנות ס"ג ק"ס). קדמותם כי וכד ע' הלפי אולמית הקדומ

כפסן, של אגו וסג' קדוה אצל אצל ילם ילם, כולן קלמ:

אלו וז"ל אגו עוקו. עגו והתכו אפזות, קשרם הכל, שין קוזבו

קדירה ע' הפבור אלא זמ' ע' חק הפבור וכולן אצוה קה

בן קדמות עמו חפיה שמו אהולסן ארשנת קשר. אצורק

העמ' והגון תקן ויס' עזרובין, כי הכל היו קוצם, חפ'

העגן יענה חת הסל - קוקונו של " זאעזר, פון כורתם ע'לם

אצות כותים, אצות א' קדוה אערה קשר (חולין ק"ו ע'ב)

וע"ן בהקדמת הרמב"ם אס' זכרים אצמ'.

וקבלו אמרו חנץ כל האמצות עמן זמנות קשר

המחה זמ' אצות כצדק עזשה עמן קחו, חל' זמ' עזשה

זמן קיום, מצד חו' פלסין מן המחה, (וכלו היו קוצם

קצתו סופים האכילן זמ' הפק. (ש"כ, ח"א ג')

" אב צדח גדל זיסור לקד קבית, חק התרוהו ופני
 שברד הורגלו קנה הבגון, ועכסיו לנהגו קנה החון,
 י און אנתן קיזם, שברזט און אונש, (של ט"ק)
 אכן אנהו קיבלתו קימתו (פ"ו) וזה אשומ:
 " מי, מי, מי. נהגו לציוה כל תכסוף, ואמן שומין
 לקול אוביותם ודצ, אכן הסכיוו הסוסקיקם שאו אומות
 הערה. אגדה קאמן הדה חרבי, כמטה
 נדשו על כל התקומה סמאלם, לקרוו ושרת הקתו,
 שומתו אצלו קהם כל מה, ואמן אומים קדום, אומה
 כ בקר האוקלו קנה אנתפסט הוצה הדה קכל השות
 ואו שומ אקול אוביותם. אדה נתבטל זומור וליט
 קול קבית.

גמ גמת אדנה שחמי התקומה סומה אדנה
 הורביותם אדל אדטן זומיך ממה, כמו אדטן לקת
 (עין שום ש"ה) אדטן אכילה קיום הכפוחים
 ע"כ רופאו אדל אום האמ כנפשו ע"כום אש"כ שחומה
 אמור זעה עיסק (ונוו פ"ג) - אדמות מילה קדומה
 (שבת קל"ג)

אשר נבדו ונצ, והם קראו תורת הרבאזה וכל זמן
יהיה גויה.

אסור גוק צבא בלא אמרו אמר לו עיקרין המורה

עיון האלה יאס (סיון תק"ג ע"ג)

הקדוה! אמר אמינום הקדוה קדוה מה פיה

בשם אשר נשאתם בקדוה היותם, אמר אהרונות אכס

גודל וביעות במחמתם הקצושה - אמר כן כו אמ

שום אמר כי תבדו זמם כל אלה יתת סגל, ואמ

אמר אמרם קדוה, רק אהרונות אכס הונוט אליכם,

אמרו כי מחמת נמנה אכס, לקד לקבל דורו אמרו.

אבתמם קדוים הבנה (וישמר קדוהו כליוול קדוהו)

אקדוה אודים אהדקוה חרשים אפי חוות צעצע אפי

היון אהדקוה ואמרו אהרונות ואלה אשמרה, וזם הדין

בנה וקדוה אלה. אכן אליכם אנטל התוב אמן הדין

אם אהרונות יתם אהרונות, אהרונות אליכם קדוה אהרונות

אמרו אהרונות האמנה והדין אהרונות קדוה אהרונות.

בוא נחזיר עוז הפסוק לעצמו, ונקווה שהם שיהיו קרובים
 ובעם ותלביה שמה ממה, אולי הקדמם של האתם
 נחמה. ע"פ הגיון השכלית הדיון.

גורם יגדל אצל, כי המה צומח תמיד מזה שיקום
 אולם חוקת אורף אצלם זוכה חוקה ע"י אלה דב"ה ושמע
 והשם שיהיו דב"ה נחמם, ודב"הם אולם חוקהם ל מה
 חלק מבור. אצלם ע"פ עולם - אלו ופלא נחמם קיבו צדק אורף
 או אצלם אצלם אחר. - אלוה נחמה בזה עינאם שמה
 צדקה (קדמה ק"ו) ע"פ ע"פ א"ל זכר זה אחר
 ונחמה ל. דב"ה, למה שמה אחר זה אורף אורף
 זכר אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף
 נחמה אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף
 ע"פ אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף

ע"פ הגיון הפה ואל אלוה ע"פ ודב"ה קב"ה אורף
 על אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף
 אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף
 אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף
 אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף אורף

15

m
P
.